

Φθιμάδες πῶς ἀπέθανα, μὰ καὶ νεκρὸς ἀκόμη
δὲν λημονῶ τὸν πόλεμο, ποῦ μ' ἔκανε Γαζῆ.

Τι πόλεμος δέξαστος, βρὲ Φασουλή τοσιᾶ,
ποῦ λὲς κ' ἡ Πόλη μούθωσος κρυφῆ παραγγελά
νὰ προχωρῶ σιγὰ σιγὰ χωρὶς νὰ ἐφουκλήσω,
κ' ἔν σέις ἐποχωρήσετε τότε νὰ σὰς νικήσω.

Ἀν' ματοκύλιον κορυμῆ,
δὲν ἔπεσε νεφάλι,
'φεύγατε οὐεὶς ἀπὸ τῆ μῆδ
κ' ἔμεις ἀπὸ τὴν ἄλλη.

Τι στραβομάραις ἔκανα, κ' ἐκίπερὸς τὴν Μελοῦθνα
φερέδ κ' ἔμεις ἐβίλαμε σ'τὴ δόλια μας πατοῦνα,
κ' ἔλέγαμε νὰ δώσωμε τρεῖς μούτζιας σ'τὸν ἀγῶνα
κ' ἑμῶσος νὰ γυρίσωμε πίσω σ'τὴν Ἐλασοῦθνα,
μὰς εἶπαν ὁμοῦ ἔξωφρα γὰ τὸς Γουρνὴν τὰ βρόθια
πῶς ἄδεξασαν τὴν Λάρισσα καὶ τ'ἄβαλαν σ'τὰ πόθια.

Τότε λοιπὸν γυρίσαμε κ' ἐοθήσαμε τασιῶρα
μῆσα σ' αὐτὴ τὴν Λάρισσα, ποῦ κίπει πανηγύρια.
Τι στραβομάραις ἔκανα μὲ κἀθε Σαρασκήρ
ὁ Φῶν-Νιῆρ-Γκόλις ὁ Γερμανὸς μόνον αὐτὸς τῆς ἔξωι,
κ' ἔν ἔν γωροῦλῆς ῥόθια τον, ἔζυλεγε τοσελεπῆ,
κ' αὐτὸς θὰ σοῦ τῆς πῆψ.

Κ' ἀντίστασις μὴ βλέπωντας νὰ γίνεται καμμία
μὲ φόβῳ ἔκκησάμε νὰ πᾶμε σ'τὴ Λαμία,
καὶ τὴν ἀριδ' ἀπλόσαμε σ'τὴν Ἰακονοσιτῆ Ταράτσα
κ' ἔλο καὶ κουβετιάζαμε γὰ τὴν δειψὸς ῥάτσα,
καὶ φοβώμενοι τοὺς καρποὺς τῆς νίτης ἐκρυγούσαμε
κ' ἔμεις καλὰ δὲν ἔξαμε γαυὸς κνηγούσαμε.

Καὶ βλέπωντας νὰ τρέχεται σὰν τῆς Λαρίσης εἴτη
χωρὶς φεοάκι κόκκινον νὰ βλέπειε σ'τὰ μάτια,
καὶ βλέπωντας ἐμπρὸς σ' ἐμὲ τὸν κατατρομασμένο
νὰ φεύγουν οἱ Γηασούρηδες οἱ Μαραθωνομάχοι,
εἶπα πῶς θάνα σ'χίδιο καλὰ μελετημένο
καὶ θέλουν σῶνει καὶ καλὰ νὰ νικήθῃν μονάχοι.

Βρὲ Φασουλή Κιοιλάρα, ποῦ κάνεις γὰ χαρέμ,
τὴ πόλεμος ἀληθινά...
νὰ τὸν ἀρχίζαμε ἔσιν
δὲν θὰ μ'μποροῦσε νὰ γραφῆ κ' ἀπὸ Σοφτὰ καλέμ.

Τι πόλεμος εἰρηκὶδὸς χωρὶς κανένα πάθος,
χωρὶς τοῦ μῆσου τὴν χολῆ, χωρὶς θυμὸς καὶ μένος,
Γαζῆς ἐγὼ, Γαζῆδες οὐεὶς, καὶ φίλοι κατὰ βᾶθος...
κανεὶς σ' αὐτὸν ὁ νικητῆς, κανεὶς ὁ νικημένος.

Μ' ἔκαναν πρῶτο στρατηγὸν
καὶ τύχης ἐτιχα χρυσεῖς,
ἐπροβιβάσθηκα κ' ἐγὼ,
προβιβάσθηκα καὶ οὐεὶς.

Μὲ γίλια μ' ἔσταλαν στανῆδ
μέσα σ'τῆς ὁδέτης τὴν γωριᾶ
νὰ κᾶνω μὲ τοὺς Γυίγηδες κ' ἐγὼ περιοδιᾶ

τότε σ' ἔκεινο τὸ μπουρῆ,
ποῦ κ' ὁ γωροῦς Σαλοβουθῆ
σὰν φρόνιμος ἐούστηνε γὰ σὰς ζουρλομανθᾶ.

Μὰ χαίρω ποῦ κ' ἀπὸ κοντὰ σὰν φίλοι γωροισθήκαμε
κ' ἄλλοῦ καὶ σ'τὴ Λαμία,
γαυὶ προβιβάσθηκαμε
μ' αὐτὴν τὴν γωριμία.

Τζάνουμ Γηασούρ, ποῦ τὸν Ἐτέμ κιντῆς ἔκοτακὸς,
ἐκεῖνος ὁ περίφημος Ἐλληνοτουρκικὸς,
ποῦ δίχως νὰ τὸ θέλωμε σὰς πῆραμε, καθ' μένος,
καὶ Λάρισσας καὶ Βώλους,
ἔνα βαθὺ μυστήριον καὶ σοκτικὸν θὰ μὲνῃ
γὰ σὰς, γὰ μὲνα, κ' ἔλους.

Καὶ τῶρα λὲν πῶς πέθανα, πῶς εἶμαι μακαρίτης,
ἀλλ' ὅμως σὺ, παρακαλῶ, σ'τὸν κόσμον νὰ κηρύττης
πῶς πέθανα σ'τὰ ψέμματα γὰ χάρι, Φασουλή,
νὰ δῶ τί ἔδρασαν γὰ μὲ τὸν Ἐλληνοφιλή.

Πρὸς ἔλους τὴν ἀνάστασις νὰ οὐοῦξης ἐν χαρῆ,
πλὴν καὶ νεκρὸς καὶ ζωντανὸς σὰς ἴλω φανερῶ
πῶς ὅπως κατανησάτε καθένος σὰς λυπηταῖς
κ' εἶναι καιρὸς, Γηασούρηδες, ἄγιναι νὰ ντραπήτε.

Εἶπε, μὰ μόλις ἔστρεψε σ'τὸν ὄπισον τὸν Βουδούρη,
ποῦ δάφνης σ'σῶρηξε κλωνῆ,
ἔδωος μία σπιρουνιά
'σ'τὴ μαῦρη τῆ φοράδα του καὶ ἔκοψε κομποῦρι.

Μάθε λοιπὸν πῶς ὁ Πασοῦς καρδαμῆμένος ἔψ
κ' ἄφρασε σὰν ἐμβρόνθιον ἐμὲνα τὸν φωστήρα,
καὶ τότε πρὸς ἀνάμνησιν τοῦ φίλου μας Γαζῆ
τῆς μαῦρης τῆς φοράδας του τῆς καβαλινῆς πῆρα.

Π. — Μ' αὐτὰ ποῦ μοῦπες μ' ἔκανες νὰ φρίττω καὶ νὰ τρέμω.
Φ. — Ἦξεις ἀφήξει, Παριμῆ, κ' σὺ θνήξεις ἐν πολέμῳ.
Π. — Ἐλὸς καὶ πρᾶσιν ἄλλογα σ'τὸν ἱπτικὸν ἀγῶνα ;
Φ. — Ἄν εἶδα...
Π. — Ἀἴξου τὸ λοιπὸν γροθῆαις σ'τὴν σιαγόνα.

Καὶ καρποῦσαις ποικιλίαις,
μ' ἔλλους λόγους ἀγγελίας.

ΠΠ Δημητριοκοπούλου μεταφράσεις πιστῆ
κ' εἰς σίχλους ἀγαστῆ
τῆς πάλα Ἀντιστρατήγος τῆς Ἀριστοφανείου,
γυναῖον δαιμονίου,
ποῦ θὰ τρωφῆ καθένος τῆς Μόντης θιασοῦτης...
Σαλιβερός Μιχάλης καλλιαισθητικὸς ἐκδοτής.

Τῶ Σαν ἐλληροπούλου τοῦ Ἀλέτα συλλογῆ
ποικίλων ποιημάτων ἐν σίχλῳ διαυεῖ,
μὲ σ'τῆς Ἀλεξανδρείας τὴν πόλιν κτωπεθία
κ' ὄπερ ἐνὸς μικροῦ τῆς ἀούλου ποιηθείσα.

Ἐβγήκανε Σελίδες, κομψὰ λογοτεχνήματα,
τοῦ Καλαγοροπούλου τοῦ Ἀλέτα Διηγήματα.